

XVI.

Засвирихъ на-развалъ
Свирачи левени
И запѣхъ на раздѣлъ
Моми гласно-пѣсни
— „Сѣкій у тѣхъ и азъ у дома.
Моми-тѣ казахъ;
Ненчо бѣше чуздъ, чуждинъ —
Нѣкой го желяхъ —
— „Лека ви нощъ, моми и момци
„И теб' побратиме!
„Пакъ смы были ный юнаци,
„Кѣт' ся поборихми!
Тѣй поздрави левень Ненчо
Свойго тог' другари
И отиде кѣдѣ моста,
Да ся навечерѣхъ.
Сѣкій води първо либе
У тѣхъ го заведи (1)
Чуждинъ Ненчо нѣма либе
Кого той да води?

XVII.

Миняхъ ся мѣсци и дни —
Моста 'се ся прави;
Гоздбъ носѣтъ вси ступани
Реда както върви.
Носихъ имъ из'обычно —
Кой какво-то има:
Ястѣе, питѣе, руйно вино —
Богъ да наспорява!
Сѣкій ступанъ имъ занеси —
Кой колко-то можи.

(1) По старія обычай, сѣкій момакъ си завежда либе-то до въ
кѣщѣ-тѣ му и си отива.